

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

**Гайворонська міська рада
Кіровоградської області**

вул. Кірова, 30, 26300

*Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України у відповідності до статті 30 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Гайворонської міської ради Кіровоградської області «Про встановлення місцевих податків і зборів у м. Гайворон на 2018 рік» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Гайворонської міської ради Кіровоградської області від 13.07.2017 № 02-30/287.

Проектом рішення на території Гайворонської міської ради встановлюються місцеві податки та збори, а саме: податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки; транспортний податок; земельний податок; єдиний податок; збір за місця паркування транспортних засобів; туристичний збір.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Гайворонської міської ради з питань бюджету, фінансів, власності, економічного і соціального розвитку щодо його регуляторного впливу та аналізу регуляторного впливу проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено наступне.

Щодо проекту рішення в цілому

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів. Їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 ПКУ, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Однак, проектом рішення визначено не всі обов'язкові елементи, передбачені статтею 7 ПКУ. Зокрема, при встановленні:

податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, відсутній такий обов'язковий елемент, як. строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку;

земельного податку - порядок обчислення податку, порядок сплати податку, строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку;

єдиного податку – усі обов'язкові елементи, за виключенням ставок податку;

збору за місця паркування транспортних засобів - порядок сплати податку, строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

туристичного збору - об'єкт оподаткування, порядок обчислення податку, строк сплати податку, строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

У зв'язку із зазначеним, **пропонуємо у проекті рішення визначити всі обов'язкові елементи** податків та зборів або зробити посилання на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони встановлені.

Крім того, в проекті рішення не правильно визначено нумерацію додатків. Так, відсутній додаток 2, але два додатка 4 («Транспортний податок» та «Ставки єдиного податку на 2018 рік»).

У зв'язку з вищезазначеним, проект рішення потребує редакційних правок в частині зміни нумерації додатку 4 «Транспортний податок» та додатку 2 до проекту рішення.

Щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

Додатком 1 до проекту рішення встановлюється податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Окремо визначаються обов'язкові елементи податку, встановлюються ставки податку та пільги зі сплати податку для фізичних осіб та юридичних осіб.

Разом з тим, відповідно до статті 266 ПКУ, враховуючи норми статті 4 ПКУ (*принципи податкового законодавства: рівність усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації (підпункт 4.1.2) та єдиний підхід до встановлення податків та зборів (підпункт 4.1.11)*)

обов'язкові елементи податку визначаються для всіх платників податку (як для фізичних осіб так і для юридичних осіб).

Отже, пропонуємо в додатку 1 до проекту рішення визначити обов'язкові елементи для всіх платників податків, а ставки податку та пільги зі сплати податку для фізичних та юридичних осіб, з урахуванням вимог пунктів 266.4 та 266.5 статті 266 ПКУ.

Пунктом «Ставка податку» розділу «Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території м.Гайворон на 2018 рік для фізичних осіб» додатку 1 проекту рішення встановлено ставки податку для фізичних осіб, які є власниками об'єктів нежитлової нерухомості господарських (присадибних) будівель (допоміжні приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, тощо).

Наступними абзацами цього підпункту до об'єктів нежитлової нерухомості господарських (присадибних) будівель віднесено будівлі готельні, будівлі офісні, будівлі торгівельні, будівлі промисловості та склади, будівлі публічних виступів інші.

З метою приведення зазначеного пункту додатку 1 проекту рішення до вимог ПКУ та спрощення його розуміння пропонуємо викласти зазначений підпункт у наступному вигляді:

«для фізичних осіб, які є власниками об'єктів нежитлової нерухомості - 0,1 відсотка розміру мінімальної заробітної плати встановленої законом на 1 січня календарного року за 1 кв.м. бази оподаткування».

Додатково повідомляємо, що відповідно до підпункту е) підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ будівлі промисловості, зокрема, виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств не є об'єктами оподаткування.

У підпунктах а), б) та в) пункту «Порядок обчислення суми податку» розділу «Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території м.Гайворон на 2018 рік для фізичних осіб» додатку 1 проекту рішення є посилання на підпункт 266.4.1 пункту 266.4 цієї статті.

Але проект рішення і добавки до нього не мають пункту 266.4 та статті 266.

Натомість пільги зі сплати податку встановлюються пунктом 266.4 статті 266 ПКУ.

Отже, пропонуємо узгодити пункт «Порядок обчислення суми податку» з іншими пунктами проекту рішення та вимогами ПКУ.

Підпункт 2.2 пункту 2 розділу «Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території м.Гайворон на 2018 рік для юридичних осіб», яким встановлюються об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, що не є об'єктами оподаткування, пропонуємо привести у відповідальність до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ, яким встановлено вичерпний перелік таких об'єктів.

Щодо земельного податку

Додатком 3 до проекту рішення на території Гайворонської міської ради встановлюються ставки земельного податку та визначаються деякі обов'язкові елементи.

1. Пунктом 1.1 розділу «Ставки земельного податку» додатку 3 до проекту рішення ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлена у розмірі 3 % від їх нормативної грошової оцінки, крім земельних ділянок зазначених у підпункті 1.1.1.

Підпунктом 1.1.1 пункту 1.1 додатку 3 до проекту рішення ставка податку за земельні ділянки під житловим фондом, автостоянками для зберігання особистих транспортних засобів громадян, які використовуються без отримання прибутку, гаражно-будівельними, дачно-будівельними та садівницькими товариствами, індивідуальними гаражами, садовими і дачними будинками фізичних осіб, встановлена у розмірі 0,1 % від їх нормативної грошової оцінки.

Разом з тим, пунктом 1.2 зазначеного розділу додатку 3 до проекту рішення встановлюється ставка податку за сільськогосподарські угіддя (у розмірі 1 % від їх нормативної грошової оцінки), пунктом 1.3 - за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) (у розмірі 3 % від нормативної грошової оцінки); пунктом 1.4 - за один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства (у розмірі 1 % від їх нормативної грошової оцінки).

Таким чином, додаток 3 до проекту рішення містить норми, що є неоднозначними для трактування особами, які будуть виконувати або впроваджувати вимоги цього регуляторного акту.

Відповідно до статті 19 Земельного кодексу України землі України за основним цільовим призначенням поділяються на такі категорії:

- а) **землі сільськогосподарського призначення;**
- б) **землі житлової та громадської забудови;**
- в) **землі природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення;**
- г) **землі оздоровчого призначення;**
- г) **землі рекреаційного призначення;**
- д) **землі історико-культурного призначення;**
- е) **землі лісгосподарського призначення;**
- є) **землі водного фонду;**
- ж) **землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення.**

Враховуючи вищезазначене пункти 1.1-1.4 розділу «Ставки земельного податку» додатку 3 до проекту рішення потребують приведення до вимог Податкового та Земельного кодексів України.

Пунктом 1.5 розділу «Ставки земельного податку» додатку 3 визначено, що за земельні ділянки за межами населених пунктів, в яких грошова оцінка

не проведена, ставка податку встановлюється у розмірі 3 % від їх нормативної грошової оцінки.

Водночас, пунктом 277.1 статті 277 ПКУ встановлено, що **ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється у розмірі не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.**

Отже, пропонуємо визначити ставку податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, у відсотках від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Кіровоградській області.

Зокрема, пропонуємо викласти розділ «Ставки земельного податку» у наступному вигляді:

«Ставки земельного податку.

Встановити на території міської ради ставки земельного податку:

1. За земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження), ставка податку встановлюється у відсотках від їх нормативної грошової оцінки, а саме:

1.1. Сільськогосподарські угіддя - 1 %

1.2. Землі житлової та громадської забудови - 0,1 %

1.3. За земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) – 3 %

1.4. За один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, - 1 %

1.5. Землі іншого цільового призначення - 3 %.

2. За земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, - 3 % від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Кіровоградській області.»

2. Розділ «Пільги по сплаті податку» додатку 3 до проекту рішення потребує приведення у відповідність до вимог статті 281 та пункту 282.1 статті 282 ПКУ, якими визначено пільги зі сплати податку та порядок їх застосування для фізичних та юридичних осіб.

Щодо єдиного податку

Додатком 4 до проекту рішення затверджується ставки єдиного податку, а саме:

для фізичних осіб - підприємців першої групи єдиного податку, платників, які здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торгівельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню без найманих осіб річний обсяг доходу

у яких не повинен перевищувати 300 000 грн., встановлюється ставка у розмірі 10 відсотків мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року;

для фізичних осіб - підприємців другої групи єдиного податку, платників, що здійснюють господарську діяльність з надання послуг (у тому числі побутових) платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, кількість найманих працівників - не більше 10 осіб, річний обсяг доходу у яких не повинен перевищувати 1 500 000 грн., встановлюється ставка у розмірі 20 відсотків мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Відповідно до статті 293 ПКУ, ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - прожитковий мінімум), другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата)... (пункт 293.1).

Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць (пункт 293.2):

1) для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;

2) для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Пунктом 291.4 статті 291 ПКУ визначено групи платників єдиного податку. Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

1) перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень;

2) друга група - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

обсяг доходу не перевищує 1500000 гривень.

Отже, з метою приведення додатку 4 до проекту рішення до вимог ПКУ пропонуємо:

по-перше, виключити з тексту абзаців 1 та 2 додатку 4 до проекту рішення визначення першої та другої груп платників єдиного податку з одночасним наданням цього визначення в окремому пункті «Платники податку» додатку 4;

по-друге, привести ставки податку для платників єдиного податку першої групи до вимог ПКУ, а саме, встановити їх у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць;

по-третє, визначити в додатку 4 усі обов'язкові елементи для платників єдиного податку першої та другої груп.

Додатком 4 до проекту рішення запроваджуються також ставки єдиного податку для платників третьої та четвертої груп.

Як вже зазначено вище, до повноважень відповідних рад віднесено встановлення фіксованих ставок єдиного податку виключно для платників першої та другої груп. Ставки податку для платників третьої та четвертої груп встановлено ПКУ та не потребують встановлення рішеннями органів місцевого самоврядування.

Враховуючи вищезазначене пропонуємо виключити з додатку 4 норми щодо встановлення ставок податку, обов'язкових елементів для платників єдиного податку третьої та четвертої груп.

Щодо збору за місця для паркування транспортних засобів

Додатком 5 до проекту рішення встановлюються ставки збору за місця паркування транспортних засобів на 2018 рік, та визначаються деякі обов'язкові елементи збору.

Натомість, відповідно до пункту 268-1 статті 268 ПКУ, збір носить назву «Збір за місця для паркування транспортних засобів»

Отже, назва та текст додатку 5, текст пункту 5 проекту рішення потребують приведення у відповідність до норм пункту 268-1 статті 268 ПКУ.

Розділи «Платники податку» та «Об'єкт та база оподаткування збором» додатку 5 дублюють норми пунктів 268-1.1 та 268-1.2 статті 268-1 ПКУ, якими встановлено вимоги до органів місцевого самоврядування щодо визначення платників податку, об'єкту та бази оподаткування збором.

Отже, пропонуємо виключити вимоги ПКУ до органів місцевого самоврядування з пунктів додатку 5 з одночасним встановленням:

- юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців, які організовують та провадять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках (або зазначення номера та дати рішення, яким такі особи встановлено);

- переліку спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів на

території Гайворонської міської ради, в якому зазначаються їх місцезнаходження, загальна площа, технічне облаштування, кількість місць для паркування транспортних засобів;

- визначення об'єктом оподаткування земельної ділянки, яка згідно з рішенням Гайворонської міської ради спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету, за винятком площі земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених статтею 30 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

Щодо туристичного збору

Додатком 6 до проекту рішення встановлюється ставка туристичного збору на території Гайворонської міської ради та деякі обов'язкові елементи.

Підпункт 1.2 пункту 1 Додатку 6 потребує приведення у відповідність до вимог підпункту 268.2.2 пункту 268.2 статті 268 ПКУ, яким встановлено виключний перелік осіб, які не можуть бути платниками збору.

Підпунктом 3.1 пункту 3 Додатку 6 визначена база справляння збору, якою є вартість усього періоду проживання (ночівлі) в місцях, визначених пунктом 5.1. цього Положення, за вирахуванням податку на додану вартість.

Однак, Додаток 6 до проекту рішення носить назву «Ставки туристичного збору на 2018 рік», а проект рішення - «Про встановлення місцевих податків і зборів у м. Гайворон на 2018 рік». Отже, проект рішення не містить серед додатків до нього Положення.

Крім того, пунктом 5.1 Додатку 6 встановлено податковий період, а не перелік місць проживання (ночівлі).

Отже, пропонуємо узгодити норми додатку 6 до проекту рішення між собою та нормами ПКУ.

Таким чином, проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог ПКУ.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ)

Наданий АРВ не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Так, у розділі I АРВ «Визначення проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання» (у розрізі податків, що передбачається встановити проектом рішення), згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Водночас у розділі I АРВ розробником не визначено проблему, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, масштаб та важливість, не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблема має найбільший негативний вплив.

Отже, відсутність в АРВ проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, ставить під сумнів необхідність запровадження владного регулювання.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

При цьому, у зв'язку з не визначенням проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, не можливо визначити правильність та доцільність встановлених у розділі II АРВ цілей державного регулювання.

В пункті 1 розділу III АРВ визначено дві альтернативи вирішення проблеми, однією з яких є «Не приймати рішення». В описі цієї альтернативи зазначено, що вона є неприйнятною у зв'язку з тим, що у даному випадку відповідно до пункту розділу XV ПКУ, місцеві податки і збори сплачуються платниками у порядку, встановленому ПКУ, і за ставками, встановленими ПКУ, що не сприятиме наповненню міського бюджету в можливих обсягах.

Проте, відповідно до підпункту 12.3.5 пункту 12.3 статті 12 ПКУ, у разі якщо сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків і зборів, що є обов'язковими згідно з нормами ПКУ, **такі податки до прийняття рішення справляються виходячи з норм ПКУ із застосуванням їх мінімальних ставок, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю.**

Тобто, розробником не враховано усі складові цієї альтернативи та, відповідно, не оцінено вигоди та витрати для тих, на кого проблема справляє вплив.

Крім того, відповідно до вимог Методики (додаток 1), при визначенні альтернативних способів вирішення проблеми розробник повинен визначити всі прийнятні альтернативні способи досягнення цілей державного

регулювання, обрати для проведення оцінки вибраних альтернативних способів досягнення цілей не менше двох альтернатив та **стисло описати їх**.

Вибір оптимального альтернативного способу здійснюється у розділі IV АРВ з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей.

Таким чином, наявність висновку щодо прийняття (або не прийняття) визначеної альтернативи у пункті 1 розділу III АРВ не відповідає вимогам Методики.

У розділі III АРВ, при описі вигод та витрат для держави, громади та суб'єктів господарювання, розробник обмежився виключно текстовим їх описом, не наведено жодних витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, тобто, сплати податків та зборів за ставками, запропонованими проектом рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу, хоча при оцінці впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання у розділі III АРВ вказано, що зазначене регулювання поширюється на 2140 суб'єктів підприємництва.

Звертаємо увагу, що при наведенні значень кількості суб'єктів господарювання у розрізі суб'єктів великого, середнього, малого та мікропідприємництва, які підпадають під дію регулювання, доцільно навести посилання на джерело отримання цих даних.

Також не наведено числові дані при визначенні вигод та витрат для держави та громади. Але при проведенні оцінки впливу на сферу інтересів держави до витрат за альтернативою 2 віднесено витрати на проведення відстеження результативності даного регуляторного акта та його оприлюднення, що не відповідає вимогам Методики: в процесі проведення оцінки впливу необхідно кількісно визначити **витрати, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта (оприлюднення регуляторного акта та проведення відстеження його результативності здійснюється у рамках вимог Закону незалежно від змісту та вимог такого акта)**.

Окрім зазначеного вище, розробником не наведено алгоритм визначення запропонованих проектом рішення розмірів ставок податків та зборів.

У зв'язку з відсутністю всіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проекту регуляторного акту, розробником не доведено, що існуюче регулювання не вирішує проблему та потребує вдосконалення, а також не обґрунтовано, що запропоновані розміри ставок, які пропонується затвердити проектом рішення, є найбільш оптимальними для досягнення встановлених цілей.

Беручи до уваги те, що розробка проекту рішення спрямована на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, також не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що

потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Таким чином, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ, розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу, як передбачено вимогами розділу IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» додатку 1 до Методики.

При визначенні показників результативності регуляторного акту у розділі VII АРВ надано виключно порівняння сум сплати місцевих податків і зборів на території Гайворонської міської ради за 2015 та 2016 роки.

Отже, відповідно до пункту 10 та 11 Методики **прогнознi значення** показників результативності регуляторного акта **встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності** актом, обов'язковими з яких повинні бути:

- розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта;

- кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта;

- розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта;

- рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

Прогнознi значення показників результативності регуляторного акта можуть бути **виражені у кількісній формі**. У разі неможливості обчислення розмірів тієї чи іншої вигоди або витрати наводиться текстовий опис результативності акта.

Відсутність в АРВ показників результативності регуляторного акту не дозволить у подальшому провести повноцінне відстеження результативності регуляторного акта, а, відповідно, встановити економічно обґрунтовані ставки податків для суб'єктів господарювання на наступні бюджетні періоди.

Розділом IX АРВ встановлено, що проведення повторного відстеження буде здійснено через рік після набрання чинності регуляторним актом.

Відповідно до вимог Податкового та Бюджетного кодексів України рішення про встановлення місцевих податків і зборів приймаються органами місцевого самоврядування на один бюджетний рік. Строк дії даного проекту рішення – 2018 рік. У цьому випадку, відповідно до вимог статті 10 Закону, періодичні відстеження його результативності не здійснюються, а повторне відстеження результативності здійснюється **за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку.**

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта

максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Невідповідність АРВ принципам державної регуляторної політики підтверджує також:

відсутність витрат суб'єктів великого та середнього підприємництва, що підпадають під дію регуляторного акту (2 суб'єкта великого та 190 - середнього підприємництва) та будуть сплачувати місцеві податки та збори у 2018 році за встановленими ставками (розділ III АРВ)

відсутність Тесту малого підприємництва (М-тесту), який повинен бути розрахований в АРВ, так як питома вага суб'єктів малого та мікропідприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, складає 91,12 % (перевищує 10 %).

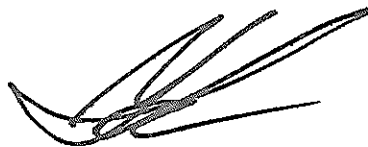
Вищенаведене ставить під сумнів точність наведених в АРВ даних та необхідність запровадження владного регулювання на території Гайворонської міської ради.

Отже, пропонуємо уточнити наведені в АРВ до проекту рішення дані та здійснити перерахунок з урахуванням вимог ПКУ та Методики.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проект рішення Гайворонської міської ради Кіровоградської області «Про встановлення місцевих податків і зборів у м. Гайворон на 2018 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а аналіз його регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування необхідності впровадження даного проекту регуляторного акта та відповідності його принципам державної регуляторної політики, визначеним статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Про результати розгляду цього листа просимо проінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
Служби України

К.М. Ляпіна